

влявали селото преди години, казватъ, че въ общинската архива отъ години се пазѣлъ турски ферманъ, преведенъ на български отъ *П. Кьорчевъ*, чиновникъ въ Министерството на външнитѣ работи и на вакѣфитѣ. Днесъ, обаче, документътъ не се намира въ архивата. Взетъ е отъ нѣкого и не върнатъ вече. Бившиятъ общински секретаръ-бирникъ, добъръ общественикъ, *Христо В. Поповъ* твърди, че въ общината презъ 1902 г. намѣрилъ худутнаме (документъ) за селскитѣ граници.

Днешна кжща съ ограда.

Въ документа можело да се види, преди колко години е основано село Плаково, кои му сж границитѣ и пр. *Христо Поповъ* помни, че документътъ започвалъ така: „Никополски санджакъ, Търновска околия, село Плаково“. Землището на селото влизало въ вакѣфа на Старата майка султанка и се простирало отъ землището на Федова чифликъ на югозападъ къмъ Балкана.

Бившиятъ и днешниятъ кметъ *Крумъ Нейковъ* твърди, че по този документъ Плаковскитѣ граници стигали до Килифарското землище, колибитѣ Куцаровци, Бадевци, Срѣднитѣ колиби, Харваловци и землището на Плаковския манастиръ „Св. Илия“, който, обаче, оставалъ като отдѣлна манастирска община.

Селянитѣ въ Плаково иматъ тапи (владала), отъ които може да се види, че плаковското землище се намирало въ вакѣфа на Старата майка султанка и, като така, Плаково е било привилегировано село.